

непосилни лихви¹⁵. При много бедни семейства хоспитализацията също представлява огромен проблем, защото в повечето случаи клиничните пътеки се покриват частично от Здравната каса, останалата част трябва да се финансира от пациента, а ако той има и други заболявания, лечението им в болницата е изцяло за негова сметка.

При възрастните на второ място идват случаите, при които е отказана медицинска услуга, защото лицето не е имало здравна осигуровка. Така бедността става причина за ограничаване на достъпа до здравни услуги на поне две трети от ромите, които поради различни фактори не са получили медицинска услуга. Преобладаващата част от ромите интерпретират тези откази като дискриминация на етническа основа. Лекарите имат друго обяснение:

„Възниква много сериозният въпрос – за отношението към правилата. Ти му казваш: „Не си осигурен, трябва да си платиш рентгена и изследванията“. Но той ти казва: „Ти си ми личен лекар, ще ми ги направиш бесплатно“. Българите знаят, че има правила, и ги спазват. Ромите смятат, че правилата не са за тях“ (фокус група с лекари, Сливен).

Проблемите със записването на час за посещение при лекар и дългото чакане пред кабинетите е другата основна причина част от ромите да не получат необходимата медицинска услуга (или да се откажат сами). В предишен раздел отбелязахме, че в районите с висока концентрация на роми и турци и в селските райони на един лекар се падат много повече пациенти, а това е свързано с повече чакане пред кабинетите. В някои села лекарят отива само един-два пъти в седмицата и тогава обикновено има тълпа от чакащи хора с различни здравни проблеми. Понякога пациенти от провинцията, отишли без предварително записан час при лекар специалист в голяма клиника, трябва да изчакат всички записани да бъдат приети и едва тогава, ако има възможност, да получат нужната консултация. Ако болният

---

¹⁵ В някои ромски махали (Сливен и селата, Борован, Бяла Слатина и др.) заемът е обременен с лихва от 100% за първия месец, 200% за втория и 400% за третия. В други той е фиксиран на 60% (София, Кърджали), в трети – до 300% (Монтана, Лом), но навсякъде е непосилно висок за бедните семейства (Томова, личен архив).